

Beste vrienden,

De Florentijnse dichter en, in ballingschap gestorven, politicus Dante Alighieri is wereldberoemd geworden en de geschiedenis ingegaan met zijn literair meesterwerk: La Divina Comedia, de goddelijke komedie. Hij beschrijft daarin zijn fictieve reis door het hiernamaals: van de hel, door het vagevuur naar het paradijs. En natuurlijk is elke gelijkenis met de tocht van onze partij, het Vlaams Belang, naar het onafhankelijke Vlaanderen louter toevallig, maar geef toe: het is toch goed gevonden.

Maar het is met de woorden die, volgens Dante, als opschrift hangen aan de ingang van de hel *“Lasciate ogni speranza, voi ch'entrate”* – in het Nederlands: “Laat varen alle hoop, gij die hier binnentreedt” –, met die woorden en uw daverend applaus wil ik graag mijn opvolger Gerolf Annemans feliciteren, en hem van harte de sleutels van De Madou, van het bureau van de voorzitter overhandigen.

Gerolf, gij die hier binnentreedt aan het hoofd van het Vlaams Belang: laat varen alle hoop ooit deel uit te maken van het gild van de Belgische ministers van staat. Filip en Chris en Barbara en Bart - neen niet die Bart, maar onze Bart - gij die hier binnentreedt als mandatarissen van het Vlaams Belang, laat varen alle hoop op federale ministerambten of vetbetaalde bestuursmandaten.

En jullie allen, Marc en Maria, Henk en Ingrid, gij die hier in deze ICC zaal binnentreedt als lid van het Vlaams Belang laat varen alle hoop om ooit aanvaard te worden door het Belgische en zelfs E.U. establishment. “Laat varen alle hoop, gij die hier binnentreedt”. Belg zijt ge nooit geweest en zult ge nooit worden.

Alle hoop? Neen vrienden, twee en een halve eeuw na Dante wist Willem van Oranje, de vader des vaderlands, ons te overtuigen: “het is niet nodig te hopen om te ondernemen, noch te slagen om te volharden”. En ook dat is hét verhaal van onze partij, ook dat is het verhaal van vele van onze mandatarissen. Ook dat is uw verhaal, een verhaal van loyauteit, een verhaal van trouw en een verhaal van strijd lust.

Strijd lust om desnoods, zoals Dante, met de partij de tocht te maken van de hel (die hebben we achter ons), door het vagevuur van de herbronning en de modernisering, van de vernieuwing en de verjonging, naar het paradijs, naar het onafhankelijke Vlaanderen.

Belg, goede vrienden, zijn we nooit geweest. Confederale Vlaming willen we niet worden. We gaan voor niets minder dan voor een Vlaamse staat en wat mij betreft deel van de herenigde Nederlanden. Goede vrienden, een meerderheid van% heeft hier vandaag Gerolf Annemans bevestigd als nieuwe voorzitter om de partij, om ons en uw Vlaams Belang te leiden.

Gerolf, mispak u niet, er zijn weinig woorden in het Nederlands die zo misleidend zijn als het woord “voorzitter”. En dan zeker in de bijzondere vervoeging van “partijvoorzitter”, laat staan: Vlaams-Belang-voorzitter. Door het cordon suggereert het een rustige en zittende job, een haast ceremoniële functie, de job van het voor-zitten, het presideren van een achtbare vergadering, die zich academisch en sereen beraadt over de te volgen koers en strategie. Maar niets is natuurlijk minder waar. Men zit geen partij voor, men gaat voor om de tocht van de hel, door het vagevuur naar het paradijs te maken. Men stààt vooraan. En het mooie eraan is dat je in onze partij daarbij kan rekenen op de hulp, het

enthoesiasme en de loyauteit van ontelbare, ontembare, onbaatzuchtige militanten. Dat maakt onze partij dan ook zo uniek en eigenlijk is deze dag dan ook, meer dan alle andere, een eerbetoon en een diepgemeende dank van mij aan u allen, uit de grond van mijn hart.

En ja Gerolf een voorzitter staat ook vooraan... om, soms, heel soms, de klappen te incasseren. Klappen die van buiten de partij en..., soms van binnen komen. Soms heel soms lijkt het dat de titel van spoedarts, pompier, boksbal, leeuwentemmer, kamikazepiloot veel meer de lading dekt. Of, moest het door het gevoelen van Jean-Luc Dehaene zo geen beladen term zijn: gewoon loodgieter, met mijn diepste respect voor alle loodgieters. Maar ge ziet het al gebeuren zoals in de filmpjes van den dikke en den dunne – neen nu heb ik het niet over de twee-eenheid van een concurrerend politicus, maar over die andere komieken Stan Laurel en Oliver Hardy – waar de ene fit in de keuken pas is gerepareerd of de andere buis springt open in hun gezicht.

Gerolf, het is op zulke momenten dat ons gemeenschappelijk ideaal onze drijfveer is en ons telkens weer de energie geeft om voort te doen, omdat we niet voor onszelf gaan, maar voor het onafhankelijk Vlaanderen.

Goede vrienden, ik was dan ook aangenaam verrast dat er drie kandidaten stonden aan te schuiven voor deze job van voorzitter: Gerolf A, Philip C en Bart L. Het was een beetje... alsof ze Suzan waren tegen gekomen. Je weet wel “op een dag vind je de job van je leven”. Alsof ik de laatste jaren iets gemist had? Tenzij de drie kandidaten – en dat is het natuurlijk - ongelooflijk veel zin voor zelfrelativering hebben en/of voor idealisme en/of voor humor.

En ik vertel dan waarschijnlijk ook geen geheim, als ik zeg dat onze kersverse voorzitter, Gerolf, een snedig debatter is, een bevlogen redenaar, en een intelligent politiek strateeg. Maar vooral, en die eigenschap zal hem nog het meest van pas komen: hij is inderdaad iemand met de juiste dosis idealisme anders hou je dit geen 30 jaar vol. En hij is inderdaad iemand met een gezonde portie zelfrelativering en humor, onder de ondertussen welbekende wapenspreuk die ook toenemend ons aller wapenspreuk moet worden: “*minder grimmig, meer grappig*”.

Goede vrienden, minder grimmig meer grappig, niet de man, maar de bal. En daar is elke dag gelegenheid genoeg voor in dit politieke avondland. Elke dag levert de Belgische politieke scheurkalender ons wel de uitdaging op van een wrange grap, een *practical joke*, een hilarisch feit of een galgenmop. En dan heb ik het o.a over alle zogezegde kwaliteitskranten die nooit ook maar enig opinieartikel van mij in hun krant aanvaard hebben, terwijl wekelijks de PVDA vrienden van Noord-Korea aan bod komen.

Dan heb ik het over het feit dat een meer softe, *salonfähige* Vlaams-nationalistische partij onze kiezers komt weglokken, waarna hun voorzitter doodleuk verklaart dat de Vlaamse beweging er beter mee kan stoppen.

Dan heb ik het over een Vlaamse regering die de strijd niet aandurft en de belangenconflicten weigert met een federale regering die elke dag opnieuw maatregelen neemt die de transfers van Noord naar Zuid doen toenemen en tegelijkertijd er door de toenemende belastingsdruk voor zorgt dat de Vlaamse melkkoe binnenkort leeggemolken is en alleen nog zure frut geeft.

En dan heb ik het over een staatsveiligheid die elk dag opnieuw toegeeft dat het grootste gevaar in dit land komt van een toenemende radikalisering van de Islam, maar een overheid die intussen nog niet doorheeft dat de deur dicht moet en het moet gedaan zijn met het gepamper en de multicult!

En zo zou ik nog uren kunnen vullen met al dan niet aangebrande Belgen- en Vlamingenmoppen die wij van op de eerste rij elke dag meemaken. En die ons als Vlaams-radicalen republikeinse partij de gelegenheid geven om ludiek, gevat, stout - neen sorry Gerolf zout wou ik zeggen - en wervend te reageren. Wie de lachers op zijn hand heeft, spreekt de kritische massa aan. Een kritische massa die wij in Vlaanderen zo hard nodig hebben om het kantelpunt te bereiken, het "om-kantelpunt" van het Belgische regime.

Beste vrienden, ik heb het genoeg gehad een partij te leiden die een ijzersterke identiteit heeft. Een partij die niet kapot te krijgen is, hoeveel doodsbriefjes er ook al zijn geschreven.

Niet kapot te krijgen, ondanks de cordons, de affaires, de Apaches, de Belforten, de *boekskens*, de overloperij en de slechte verkiezingsuitslag. Ondanks de zogezegde "*perceptie*" dat we te weinig met de verpakking bezig zijn, en teveel met de inhoud. Dat wij niet aaibaar genoeg zouden zijn. Dat de rokken van onze babes niet kort genoeg zijn, dat wij leiders hebben met staal ipv rubber in hun ruggegraat.

En het geheim van die ijzersterke identiteit? Er zit "iets" in de genen van het Vlaams Belang, waardoor het in staat is om extreem zwaar weer te overleven. En dat "iets", beste vrienden - en ik weet dat dat zeer pijnlijk is en zeer moeilijk te begrijpen voor de linkse zogezegde intelligentsia - dat "iets" is het idealisme pur sang dat we van de vorige generaties hebben meegekregen. Dat idealisme om zonder hoop en zonder vrees, *nec spe nec metu*, te strijden voor een onafhankelijk, Vlaams en solidair Vlaanderen.

Wij zijn de beheerders van een historische erfenis, een groot en ijzersterk verhaal, namelijk dat van de Vlaamse beweging zelf, die evolueerde van een Belgicistisch participatisme – hoewel sommigen daar nog steeds gevangen in zitten - naar een radicale onafhankelijkheidsbeweging.

Wij aanvaarden die erfenis in haar totaliteit. Oók de bladzijden die sommigen liever overslaan. De geschiedenis is wat ze is. Wij moeten haar kritisch bekijken en eruit leren, met een vaste blik op de toekomst.

Wij zijn ook de partij die het Belgische knoeiwerk, het unitarisme en het gebrek aan democratie niet wenst te zien verdampen in een E.U. Too little, too late, te weinig en te laat. Voor ons hoeven trouwens de subsidies die de E.U. ons "schenkt" niet, omdat het gaat om ons eigen geld, dat we voor een deel terug krijgen. Europa, goede vrienden, is te mooi om het te laten verknoeien door de Verhofstadt's en de Cohn-Bendit's van deze wereld.

Wij zijn ook de partij die Vlaams-nationalisme niet verwacht met ultra-liberaal en asociaal word-rijk-flamingantisme. Jawel, alle statistieken wijzen erop dat de fameuze Vlaamse middenklasse verarmt, door de economische crisis, maar ook door elementair wanbeheer en de onhoudbare Belgische Sinterklaaspolitiek die migranten en asielzoekers, hoe zou je zelf zijn, uit alle hoeken van de wereld naar hier lokt. De nieuwe armoede, de echte kansarmoede, treft ouderen en gepensioneerden, maar ook jongeren, alleenstaanden, éénoudergezinnen. Te midden van het toenemende liberalisme, kaviaar- en stalinistisch socialisme, moet het Vlaams Belang meer en meer de derde weg bewandelen, die van de solidariteit van onze nationalistische overtuiging.

Straks is diezelfde fout begrepen "kansarmoede" ook nog de reden waarom twee jonge Brusselse allochtonen een verklede student gemolesteerd en verkracht hebben, dit waarschijnlijk bij wijze van multicultureel evenement. Nu zal het nog heel lang duren voor u mij ooit op het Martelaarsplein moederziel alleen in minirok en netkousen zult aantreffen. Geef toe het zou geen zicht zijn. Maar

stelselmatig stellen we vast dat grenzen worden overschreden en verworven rechten overboord worden gegooid.

Kansarmoede goede vrienden, heeft niets te maken met allochtonen die de vele kansen die hen hier aangeboden worden niet grijpen of weigeren te grijpen omdat ze onze Westerse maatschappij en waarden afwijzen. Wij hebben als volkspartij een sociale opdracht, en komen dan ook op voor de echte kansarme, de gewone Vlaming of diegene die onze cultuur, onze taal, onze waarden en normen ten volle aanvaard heeft en die tegenslag heeft gehad, zeg maar: onze naaste, diegene die ons na-bij is.

Beste vrienden, strijdmakers,

Onze manier van communiceren, Europa en ons sociaal-economisch profiel, zijn slechts enkele thema's die de jongeren ons meer en meer aanreiken. En dat brengt mij bij die komende generaties.

Er is al veel over gezegd en er zal nog veel over gezegd worden, maar inderdaad het Vlaams Belang zal moeten vernieuwen, verjongen, de fakkel durven doorgeven, een stijlbreuk forceren en dat ... in symbiose met en onder coaching van de huidige ervaren generatie. Daarover is zowat iedereen het eens. Radicaal, meer dan ooit, maar ook wervend en uitnodigend. Charmerend en intrigerend, maar nooit soft of tsjeverig. Met voldoende empathie en emotionele intelligentie.

Laat ons vandaag beschouwen als dag 0 van een nieuw tijdperk voor het Vlaams Belang. Wij hebben als identitaire, radicaal-Vlaamse, republikeinse onafhankelijkheidspartij een unieke boodschap voor de kiezer. Wij zullen met Gerolf en zijn ploeg,- dat weet ik zeker,- er ook voor zorgen dat die boodschap overkomt, met zo min mogelijk ruis en in weerwil van de politiek-correcte clichés.

Neen, het Vlaams Belang is NIET de partij van de bange, blanke, oudere, laaggeschoolde man, zoals de media het zo graag voorhouden,- maar wel van alle zelfbewuste, regimekritische Vlamingen, jong en oud, man of vrouw, hoog of laaggeschoold.

Neen, het Vlaams Belang is niet de partij van de racisten en de verzuurden, maar een warme partij van echte democraten die de kant van het volk kiezen, en niet de kant van het politiek establishment.

En neen, onze rol is NIET uitgespeeld, maar we beslissen voortaan zelf in welk stuk we gaan spelen, we laten de scenario's en de regie niet meer over aan de tegenstanders, aan de regimepers, of aan de politieke koffiedikkijkers.

Wij hebben een excellente lichter van VBJ-jongeren, maar we moeten nog meer talent van buitenaf aantrekken, nog meer deuren open zetten voor wie bij ons zijn gading kan vinden vanuit zijn nationalistische overtuiging.

Teveel jonge mensen, mannen en vrouwen met gezond verstand, teveel radicaal-kritische elementen, teveel politiek talent, teveel overtuigde Vlamingen, zijn recent onze deur voorbijgelopen. Onder de harde bolster van onze partij, moet met de hulp van die jonge generaties een pittige vrucht tevoorschijn komen, ik zou bijna zeggen: de verboden vrucht, die voor het politiek establishment fataal zal blijken te zijn. Een vrucht die zoet smaakt voor Vlaanderen, maar bitter voor België.

Goede vrienden, ik heb, zoals u weet, zelf beslist om mijn mandaat een paar maanden eerder dan voorzien ter beschikking te stellen. Niet om het schip in noodweer te verlaten, maar omdat de timing en de strategie ertoe noopten.

De nieuwe ploeg, waarmee Gerolf zal aantreden - en net zoals jullie kijk ik uit naar zijn "state of the union" – die nieuwe ploeg moet de tijd en de ruimte krijgen om tegen 2014 een nieuw en herboren Vlaams Belang op de politieke kaart te zetten. En ik roep iedereen op om het eigen ik opzij te zetten en Gerolf en het Vlaams Belang daar alle mogelijke steun in te geven.

Ik dank van harte alle medewerkers en iedereen, in eerste instantie u allen, militanten, die me heeft bijgestaan op moeilijke momenten. En ja, ik blijf aan boord van dit schip dat ik liefheb. Als stuurman, machinist, of voor mijn part gewoon matroos, met raad en daad, waar men mij nodig heeft. Ik blijf een trouwe partisaan en militant. Ook morgen en overmorgen zal ik het Vlaams Belang vertegenwoordigen in de politieke arena, in de zakenwereld, op straat en in de forums, op de IJzerwake, de zangfeesten, de TAK-betogingen, af en toe maar niet teveel op de ludieke burka-protesten (zolang ik er zelf geen moet dragen),... en daar waar ons radicaal programma afspraak heeft met de publieke opinie in Vlaanderen.

Beste kameraden, laat mij ook afsluiten met een boodschap uit Dante's La Divina Comedia, waar ik mee begon. Een boodschap die voor elke rebel, voor elke idealist en dus in de eerste plaats voor een Vlaams-nationalist, voor het Vlaams Belang een opdracht meebrengt: "de heetste plaatsen in de hel worden gereserveerd voor hen, die in een periode van morele crisis, hun neutraliteit, hun onpartijdigheid blijven behouden".

Het Vlaams Belang is nooit neutraal geweest, het Vlaams Belang is nooit onpartijdig geweest. Hou het zo, beste Gerolf, laat de hel over aan de anderen en laat ons het vuur opkoteren, het vuur van ons ideaal en de kracht van onze overtuiging. Laat het met al onze mandatarissen knetteren tot ver in alle parlementen, raden, commissies en colleges, minder grimmig meer grappig.

Verras, verbaas, daag de goegemeente uit met acties, samen met al onze militanten, die buiten de lijntjes kleuren en met waarheden die velen niet alleen meer in stilte denken maar hoe langer hoe meer luidop durven uitspreken.

En voor alles: hou, samen met uw twee jonge ondervoorzitters en uw vernieuwde ploeg het heilige vuur aan van onze Vlaams-nationalistische overtuiging.

Ik dank u.

Bruno Valkeniers
Gent
16 december 2012